

РЕШЕНИЕ

№ 7520

гр. София, 04.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 06.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **5030** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр.чл.68л, ал.1 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП).

Образувано е по жалба от „Билла България“ ЕООД,[ЕИК], представлявано управителите от В. Д.-С. и В. Ш., чрез процесуалния представител юрк. Ю. Г.-К., срещу Заповед №279/14.03.2023 година, издадена от председателя на Комисията за защита на потребителите, с която на основание на чл.68л, ал.1, вр. чл. 68в, вр. чл.68г, ал.4, вр. чл.68д, ал.1 предл.1 ЗЗП е забранено на дружеството-жалбоподател, при упражняване на своята дейност да използва нелоялна заблуждаваща търговска практика, а именно да предоставя невярна и подвеждаща информация, относно продажната цена на предлагани за продажба стоки (в т.ч. Варено-пушен бекон и Солена сланина на „Елит мес“), предварително опаковани от производителя с определен от него грамаж и продажна цена върху опаковката, които при маркиране на касата се продават на по-висока продажна цена.

Наведените основания за оспорване са за противоречие с материалноправните норми и несъответствие с целта на закона-чл.146, т.4 и т.5 АПК. Противоречието с материалноправните норми е аргументирано с доводи, че се касае за единични случаи в един отделен магазин, които са въпрос на случайност-първия ден в 10.45 часа, в който продуктите са били с променена продажна цена, която била коректно отразена на етикета на регала, поставен пред съотв. продукт, но не и върху артикула и неговите разфасовки. Последното се дължало на липсата на достатъчно технологично време до

момента на проверката. Тези факти обуславяли непропорционалността на мярката по см. на б АПК. Несъответствието с целта на закона на закона е аргументирано с твърдения, че приложената със заповедта принудителна административна мярка имала характер на преустановителна, но не и на превантивна мярка, а щом била преустановителна тя трябвало да прилага административна принуда за преустановяване на започнало и продължаващо нарушение. В случая такова липсвало, тъй като към датата на издаване на заповедта твърдяното правонарушение било преустановено.

Иска се постановяването на съдебно решение, с което оспорената заповед да бъде отменена и да бъдат присъдени направените по делото разноски-заплатена държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

С писмения отговор по жалбата, инкорпориран в съпр. писмо по изпращане преписката на съда, процесуалният представител на ответника- юрк. Е. А. оспорва основателността на жалбата, като излага съображения, че търговецът е осъществил фактическия състав на заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68в, вр. чл.68г, ал.4, вр. чл.68д, ал.1, предл.1 ЗЗП-предоставил е невярна и подвеждаща информация относно продажната цена на предлагани за продажба стоки (варено-пушен бекон и солена сланина на „Елит мес“), предварително опаковани от производителя с определен от него грамаж и продажна цена, които при маркиране на касата се продават на по-висока цена. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, представители на страните не се явяват.

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания и доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението от з.з. на 21.06.23 г. за насрочване на делото и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Административното производство е започнало със съставянето на Констативен протокол (КП) № К-2743882/15.02.2023 г. от служители на РД М. при Комисията за защита на потребителите (КЗП), съвместно със служители на Националната агенция по приходите и Българската агенция по безопасност на храните, в която са обективирани констатациите от извършена проверка в търговски обект - магазин 803 в [населено място], [улица], стопанисван от „Билла България“ ЕООД. Проверката е била извършена във връзка с изпълнение на плана за дейността на КЗП по кампания „ЗИИП - ПИ-Цени“ за установяване на начина на предлагане за продажба на хранителни стоки. Сред вписаните в КП установявания са, че в търговския обект се предлагат:

- варено-пушен бекон, с поставен върху опаковката етикет от производителя с цена за единица мярка (килограм-11.99 лв. и изчислена на тази база продажна цена за следните количества: 0.436 кг и 0.472 кг). Пред горепосочената стока на рафта е поставена цена за единица мярка килограм--12.99 лева, но без да е изчислена реалната продажна цена за всяка от гореописаните опаковки съгласно изискванията на ЗЗП, а

именно чрез етикети, ценоразписни табели или по друг подходящ начин. При маркиране на касата на разфасовка с тегло 0.436 кг, цената е в размер на 5.66 лв, а обозначената върху опаковката продажна цена е в размер на 5.22 лв. (Цената в размер на 5.66 лв за разфасовка от 0.436 кг. съответства на цената обявена на рафта пред продукта за килограм-12.99 лв., бел. на съдията);

- солена сланина от „Елит мес“, с поставен върху опаковката етикет от производителя с цена за единица мярка (килограм-11.99 лв. и изчислена на тази база продажна цена за следните количества: 0.186 кг и 0.150 кг, 0.296 кг и 0.232 кг). Пред горепосочената стока на рафта е поставена цена за единица мярка килограм-13.99 лева, но без да е изчислена реалната продажна цена за всяка от гореописаните опаковки съгласно изискванията на ЗЗП, а именно чрез етикети, ценоразписни табели или по друг подходящ начин. При маркиране на касата на разфасовка с тегло 0.186 кг, цената е в размер на 2.60 лв (и съответства при изчисляване на теглото на разфасовката с цената, обявена на рафта/ регала пред продукта за килограм-13.99 лв., бел. на съдията, но не и на етикета върху опаковката на продукта за кг и конкретното количество в разфасовката).

Препис от КП е бил предоставен на упълномощен представител на дружеството. Във връзка с констатациите дружеството е депозирало становище с изх.№827/20.02.2023 г. от дружеството-жалбоподател в съдебното производство, в което относно процесните продукти е изложено, че до 14.02.23 година същите са били предлагани на цена 11.99 лв за килограм. Считано от датата на проверката-15.02.23 г., същите продукти са били с променена цена, която била коректно отразена и посочена на етикета на регала, непосредствено пред съответния продукт. Поради големия обем стоки и мащаба на магазините Б., всяка подмяна на артикули и техни разфасовки изисквала определено технологично време за изтегляне на едни количества продукт от регалите и зареждане на други количества продукт на регалите, респ. замяната на продукти с етикет с една продажна цена с продукти с етикет с нова продажна цена. Това правело възможно в първия ден, в който продуктите се предлагат с нова цена, сред изложените да са останали налични единични разфасовки от действащата през предходния ден продажна цена. Акцентира и върху обстоятелството, че етикетът на регала е съдържал актуалната продажна цена. Етикетът на регала, поставен пред продукта бил първият носител на информация за клиента относно продукта и неговата продажна цена (но не оспорва, че тя е за кг, без изчисления за конкретните разфасовки, бел. на съдията). Въз основа на решение по т.39 от Протокол №10/08.03.2023 г. на КЗП, че представената по описания в КП начин информация е невярна и въвежда или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител и има, или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на тази нелоялна практика, председателят на КЗП е издал оспорената пред съда заповед. С нея на основание на чл.68л, ал.1, вр. чл.68в, вр. чл.68г, ал.4, вр. чл.68д, ал.1 предл.1 ЗЗП е забранено на дружеството-жалбоподател, при упражняване на своята дейност да използва нелоялна заблуждаваща търговска практика, а именно да предоставя невярна и подвеждаща информация, относно продажната цена на предлагани за продажба стоки (в т.ч. Варено-пушен бекон и Солена сланина на „Елит мес“), предварително опаковани от производителя с определен от него грамаж и продажна цена върху опаковката, които при маркиране на касата се продават на по-висока продажна цена. Констатациите от КП са възпроизведени в мотивите на КЗП и на ответника. Посочено е възражението на дружеството както в Протокол

№10/08.03.2023 г. на КЗП, така и в мотивите на оспорената заповед, но не са изложени съображенията, поради които то е било отхвърлено.

При тези фактически установявания, съдът обуславя следните правни изводи по същество:

Заповедта е издадена от компетентен орган. Компетентността на органа произтича от разпоредбата на чл.68л от ЗЗП и решение по т.39 от Протокол №10/08.03.2023 г., с което КЗП е установила, че дружеството-жалбоподател при упражняване на своята дейност прилага нелоялна търговска практика.

Спазени са и установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл.59, ал.2 и ал.3 от АПК, доколкото в приложимия специален ЗЗП няма други изисквания. Актът е в писмена форма и съдържа изискуемите съгл.59, ал.2 АПК реквизити. Изложени са фактическите установявания на административния орган и приложеното правно основание за упражненото с оспорената заповед правомощие

При издаването на административния акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, свързани с установяването на релевантните по случая факти и правото на участие на дружеството в административното производство. Действително, както съдът вече посочи, възражението на дружеството е отхвърлено без да са изложени съображенията за това, но от изложените мотиви са установими както за жалбоподателя, така и за съда възприетите факти, които са обусловили неговата неоснователност. Относно приетите за установени в административното производство факти, страните не спорят в хода на съдебното производство. Относно изложените във възражението обстоятелства, че процесните продукти са предложени именно в деня на проверката за първи ден на цената, посочена на етикета на регала пред тях, а дотогава са продавани на цената, обявена от производителя на етикета върху разфасовките (която е по-ниска), съотв. се касае за единични останали продукти със старата цена, следва да се посочи, че към възражението не са били представени никакви доказателства, които да ги установяват. За неоснователно съдът приема и възражението за липса на достатъчно технологично време. Касае се за въпрос на вътрешна организация, която е изцяло грижа на търговеца. След като е създал организация за извършване на промяна на етикета на регала, следвало е да е създал такава и за етикетите върху самите продукти. Отделно от това цената върху регала е обявена само за килограм от съотв.продукт, а тази върху процесните продукти съдържа и цената за конкретното количество в разфасовката. Не може да се очаква средният потребител да извършва математически изчисления въз основа на цената на регала за конкретното количество в опаковката. Житейски логично е при вземането на решение за покупка потребителят да се ръководи от цената, която е обявена на опаковката за конкретното количество от продукта в тази опаковка, съотв. да пропусне, че цената за килограм от този продукт върху етикета на регала и върху етикета на продукта е различна.

Решението е издадено при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта му.

Съгласно § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП „търговска практика“ е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите.

С оглед защита на потребителите от нелоялни търговски практики и от техните вредни последици, разпоредбата на чл. 68в от ЗЗП забранява използването на такава практика, а нормата на чл. 68л, ал. 1 с. з. задължава председателя на КЗП да забрани с нарочна заповед прилагането и.

В съотв. с чл. 68г, ал. 4 от ЗПП, нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д - 68к от ЗЗП.

Дефиницията на заблуждаваща търговска практика се съдържа в разпоредбата на чл. 68д, ал.1 ЗЗП, съгл. която: „Търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал. 2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика“ Каква информация включват обстоятелствата по ал.1 е определено в ал.2 от разпоредба, като в случая органът се позовава на т.4, предл.1-во от ал.2- информация за цената на продукта.

Доказани са действия (поставяне на етикет с по-висока цена на регала пред процесните продукти) и бездействия на търговеца (запазването на етикетите върху продуктите, на които е обявена по-ниска цена), като реалната продажна цена е тази, обявена върху етикета на регала .

За съда няма съмнение, че установените по делото факти осъществяват приложения състав на нелоялна заблуждаваща търговска практика. Неоснователно е и възражението за нарушение на чл.6 АПК. Приложената мярка не е непропорционална-тя не засяга правната сфера на жалбоподателя по прекомерен начин. С оспорената заповед не се налага имуществена санкция. Ако такава евентуално е била наложена, то това е станало с отделен акт-наказателно постановление. В съотв. с установената съдебна практика двете производства са самостоятелни и не са обусловени едно от друго.

Заповедта съответства и на целта на закона. Съгласно чл. 68б от ЗЗП разпоредбите на раздел III от глава четвърта „Търговски практики и способности за продажба“ имат за цел да осигурят защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги. Постановената ПАМ има за цел, предназначено, съдържание и функция да осъществява и бъдеща превенция на правата на потребителите и да неутрализира опасността една нелоялна търговска практика да бъде приложена отново. Отделно от това, по делото липсват доказателства, че прилагането на процесната практика в търговски обект на жалбоподателя е било категорично и окончателно преустановено към момента на издаване на оспорения акт.

С оглед на гореизложеното и поради липсата на основания за незаконосъобразност на оспорения акт по чл.146, вр.чл.168, ал.1 от АПК, жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК правото на разноски е възникнало за ответника за защитата му, осъществена от юрисконсулт. То е надлежно упражнено, като преди приключването на устните състезания по делото е поискано присъждането на юрисконсултско възнаграждение (чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК). При съобразяване с предмета на делото и обстоятелството, че осъществената защита се изразява единствено в изготвения писмен отговор на жалбата, и на

основание чл.24, изр. 1-во от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр.чл. 37 от Закона за правната помощ, съдът определя възнаграждение в минималния размер на 100 лева

Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, предл.5-то и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Билла България“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], срещу Заповед №279/14.03.2023 година, издадена от председателя на Комисията за защита на потребителите.

ОСЪЖДА „Билла България“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място] да заплати на Комисията за защита на потребителите, със седалище в [населено място], сумата в размер на 100 (сто) лева, разноски за първоинстанционното съдебно производство.

Решението може да бъде оспорено с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: